

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֶדְוָה לְשֵׁם שְׁמַיִם.

לְמִיפְרָק קוּב"ה וְשִׁכְנִיתִיה וְיִשְׂרָאֵל מִגּוֹ גְלוּתָא. עייני בזהר
הקדוש כי תצא דף רפ"א. **בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.** לשון תפילת רבי חיים
ויטאל. **לְתַקּוּן הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה, וְלְתַקּוּן כָּל יִשְׂרָאֵל עִם הַשֵּׁם.**
לשון הרמח"ל. **וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְהַבְרָא יִתְבָּרֵךְ וְיִתְעַלֶּה.**
לשון היסוד ושו"ר העבודה.

מזמור לאסף לשולחן השבת

פרשת ויצא ה'תשפ"ו עלון 103

ע"פ הרמב"ן: "וְכַאֲשֶׁר תִּקְוּ מִן הַסֵּפֶר תַּחֲפֹשׂ בְּאִשְׁרֵי לְמַדַּת אִם יֵשׁ בּוֹ דְּבָר אֲשֶׁר תּוּכַל לְקַיֵּמוֹ" וְכֵן מִשְׁמַע בְּזֶהר הַקְדוּשׁ וְיִקְרָא דָּף נֶגַד: ד"ה ר"י
נִכְתָּב עַל יְדֵי קְבוּצַת אַבְרָכִים מִירוּשָׁלַיִם. נִשְׁמַח לִקְבֹּל הָאֲרוֹת.

לסעודה הראשונה:

הַצַּדִּיקִים מַפְחִידִים תָּמִיד אוֹלֵי יַחֲטִאוּ לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

כָּל שָׁכֵן שְׂאֵנָהוּ צָרִיכִים לִפְחַד תָּמִיד שְׂמָא נִכְשַׁל בַּחֲטָא

וּנְפָקָא מִיָּנָה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם וְיוֹם בַּעֲמַל הַתּוֹרָה בְּכָל כּוּחוֹ מִמֶּשׁ,

וּבִירָאֵת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וּבַתְּפִילָה בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנֹדֶכָה

פֶּרֶק לֵב פִּסּוּק ח: וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ. איתא בגמרא
הקדושה בברכות דף ד. דרבי יעקב בר אידי רמי כתיב והנה
אנכי עמד ושמתוך בכל אשר תלך, וכתיב ויירא יעקב מאד,
אמר שמא יגרום החטא. ופרש"י מדוע היה ליעקב ספק אם
יראה בטוב השם, מחמת שהיה ירא שמא הוא יחטא, ויגרום
החטא שלא יראה את הטוב.

זֶה לִשְׁוֹן הַזֶּהר הַקְדוּשׁ פֶּרֶשֶׁת וַיֵּצֵא דָּף קֵן: רַבִּי חֵיָא פֶּתַח
וְאָמַר, (תְּהִלִּים סה, ד) דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי פִשְׁעֵינוּ אֶתְּהָ
תְּכַפֵּר. הָא קָרָא קִשְׁיָא, דְּלָאוּ סוּפִיָּה רִישִׁיָּה, וְלָאוּ רִישִׁיָּה
סוּפִיָּה. אָלָא דָּוִד בָּעָא עַל גְּרָמִיָּה, וּלְבַתֵּר בָּעִיָּא עַל כָּלָא. דְּבָרֵי
עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי. אָמַר דָּוִד, אֲנָא נִדְעָנָא בְּגִרְמִי דְּחַבְנָא, אָבֵל כְּמָה
חִיִּיבִין אֵינְנוּ בְּעִלְמָא, דְּאֶתְגַּבְּרוּ חוֹבֵיָּיהוּ עַלְיָהוּ וְתִיר מִנִּי. הוֹאִיל
וְכֵן, לִי וְלַהּוֹן, פִּשְׁעֵינוּ אֶתְהָ תְּכַפֵּר.

תִּרְגוּם עַל פִּי הַמַּתּוֹק מַדְבֵּשׁ: רַבִּי חֵיָא פֶּתַח וְאָמַר, לַהּוּדִיעַ כִּי
מָה שְׁנִרָאָה כִּאִילוּ חֵס וְשִׁלּוּם חֲסֵר לְצַדִּיקִים בְּטַחָוּן, הוּא מִטַּעַם
שֶׁהֵם מִתִּירָאִים שְׂמָא יִגְרוּם הַחֲטָא, דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי
פִּשְׁעֵינוּ אֶתְהָ תְּכַפֵּר, כְּלוּמַר עֲנִיֵּי הָעוֹנוֹת שְׁעִישִׁיתִי גִבְרוּ מִמֶּנִּי,
וְאִין מִסְפִּיק זְכוּיוֹת כְּדִי לַהֲכִרִיעַ אוֹתָם, עִם כָּל זֶה אֵתְהָ בַּחֲסַד
תְּכַפֵּר, הַפִּסּוּק הַזֶּה קִשְׁיָה, שְׁאִין סוּפֹה דוּמָה לִרְאֵשׁוּ וְאִין רִאֲשׁוּ
דוּמָה לְסוּפֹה, כִּינן שְׁבַתְחִילָתוֹ כְּתוּב מִנִּי בִלְשׁוֹן יַחִיד, וּבִסּוּפֹה
כְּתוּב פִּשְׁעֵינוּ בִּלְשׁוֹן רַבִּים, וְהִיָּה לוֹ לוֹמַר פִּשְׁעֵי אֵתְהָ תְּכַפֵּר,
וּמִתַּרְץ אָלָא דָּוִד בַּתְּחִילָה הִתְפַּלֵּל וּלְיַמֵּד זְכוּת עַל עֲצָמוֹ, כְּדִי
שְׁתַּפִּילָתוֹ תִּתְקַבֵּל, וְאַחֲרָ כֵּן בִּקֵּשׁ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל שִׁיתְכַּפְּרוּ
עוֹנוֹתֵיהֶם, וְזֶה פִּירוּשׁ הַפִּסּוּק דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת שֶׁל רַשְׁעִים אַחֲרִים,
גָּבְרוּ מִנִּי – גִּבְרוּ עַל עוֹנוֹתֵי, אָמַר דָּוִד, אֲנִי יוֹדַע בְּעֲצָמִי
שְׁחָטָאִיתִי, אָבֵל כְּמָה רַשְׁעִים יֵשׁ בְּעוֹלָם שֶׁהִתְגַּבְּרוּ חֲטָאֵיהֶם
עַלְיָהֶם יוֹתֵר מִמֶּנִּי, וְכִשְׁתַּחֲשַׁבְנִי לְעוֹמָתָם הִרִי אֲנִי כְּצַדִּיק, וְרִאֲוִי
שְׁתַּקַּבֵּל תְּפִילַתִּי הוֹאִיל וְכֵן אֲנִי בֹא לְבַקֵּשׁ לִי וְלָהֶם תְּכַפֵּר פִּשְׁעֵינוּ.

לִשְׁוֹן הַזֶּהר הַקְדוּשׁ: תָּא חֲזִי בְּשַׁעְתָּא דְּחִיִּיבִין סָגִיאִין בְּעִלְמָא,
אֵינְנוּ סִלְקִין, עַד הֵהוּא אֶתְרֵי דְּסִפְרֵי דְּחִיִּיבָא אֶתְפַּתְחוּ, כְּמָה
דְּאֶתְרֵי אָמַר, (דְּנִיָּאֵל ז) דִּינָא נְתִיב וְסִפְרִין פְּתִיחוּ, וְהֵהוּא סִפֵּר
(דִּינָא עֲלָה קִיָּימָא), (נִיָּא לְעִילָא מְרִישִׁיָּה דְּדוּד אִיהוּ) בְּגִינִי כֵּן,
דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי, וְעַל דָּא פִּשְׁעֵינוּ אֶתְהָ תְּכַפֵּר.

תִּרְגוּם עַל פִּי הַמַּתּוֹק מַדְבֵּשׁ: בֹּא רָאָה, בְּשַׁעָה שֶׁהָעוֹנוֹת רַבִּים
בְּעוֹלָם, הֵם עוֹלָם עַד הֵיכַל הַגְּבוּרָה מְקוֹם שֶׁסִּפְרֵי הַרְשָׁעִים
נִפְתְּחוּ לְדוֹן אוֹתָם לְזְכוּת אוֹ לְחוּבָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הַדִּינִים
יוֹשְׁבִים לְמִשְׁפַּט וְסִפְרֵי הַזְכוּרוֹת שֵׁשׁ לְכָל אֶחָד סִפֵּר לְעַצְמוֹ
שֶׁבָּהֶם נִפְרָטִים כָּל מַעֲשָׂיו נִפְתְּחוּ לִפְנֵי הַדִּינִים, וְאוֹתוֹ סִפֵּר
שְׁפַתּוֹ בְּהֵיכַל הַגְּבוּרָה, לְמַעַל מִרְאֵשׁוֹ שֶׁל דוּד, כְּלוּמַר לְמַעַל
מִהַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאוֹת דוּד, מִשּׁוּם כֵּן אָמַר דוּד דְּבָרֵי עוֹנוֹת גִּבְרוּ
מִנִּי, שְׁדַּבְרֵי הָעוֹנוֹת שֶׁנִּפְרָטִים בְּסִפְרֵי הַרְשָׁעִים גִּבְרוּ וְעָלוּ לְהֵיכַל

הַגְּבוּרָה שֶׁהוּא לְמַעַל מִמַּדְתִּי, לְכֵן אִין בִּיכְלָתִי לְתַקְנָם
וְלַהֲמַתִּיקָם, וְעַל כֵּן פִּשְׁעֵינוּ אֵתְהָ תְּכַפֵּר, כְּלוּמַר עַל יְדֵי מַדַּת
הַחֲסִד הַנִּקְרָאוֹת אֵתְהָ, תִּשְׁפִּיעַ מִיָּמִי חֲסִדָּךְ לְכַפֵּר הַפִּשְׁעִים,
לְטַהֵרם וּלְקַנְחָם. (ע"פ רַא"ג וּמַק"מ וּמִפְרָשִׁים)

לסעודה השנייה:

לִשְׁוֹן הַזֶּהר הַקְדוּשׁ: יַעֲקֹב, כְּגִוּוֹנָא דָּא בְּגִין כֵּן לֹא הִימִין, אִי
תִּימָא דְלֹא הִימִין בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לֹא. אָלָא, דְלֹא הִימִין בִּיהָ
בְּגִרְמִיָּה, דִּיִּלְמָא יָחוּב, וְהֵהוּא חוֹבָא, יִמְנַע לִיהָ, דְלֹא יָתוּב בְּשָׁלָם
וְיִסְתַּלַּק נְטִירוֹ מִנִּיהָ, וּבְגִין כֵּן, לֹא הִימִין בְּגִרְמִיָּה. וְהִיָּה יֵי לִי
לְאַלְהִים, אָפִילוּ רַחֲמִי, כֵּד אֵיתוּב בְּשָׁלָם, אֲשׁוּי לְקַבְּלִי לְדִינָא,
בְּגִין (ס"א דְּהָא) דְּאֲנָא פִּלַּח קָמִיָּה תְּדִיר.

תִּרְגוּם עַל פִּי הַמַּתּוֹק מַדְבֵּשׁ: יַעֲקֹב כְּמוֹ כֵּן, מִשּׁוּם כֵּן יַעֲקֹב לֹא
הִיָּה בְטוֹחַ שְׁתַּתְקִיִּים הַבְּטַחַת הַקִּבְ"ה: "וְהִנֵּה אֲנֹכִי עֹמֵד
וְשֹׁמֵר תִּיךְ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ וְהִשְׁבַּתִּיךְ אֶל הָאֲדָמָה הַזֹּאת" וְאָמַר
אִם יִהְיֶה אֱלֹקִים עִמָּדִי בִלְשׁוֹן סִפֵּר, אִם תֹּאמַר שֶׁלֹּא הָאֱמִין
בַּהֲבַטַּחַת הַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא? וְדָאִי לֹא כֵּן הוּא, אָלָא שֶׁלֹּא הָאֱמִין
בְּעֲצָמוֹ שְׂרָאוּי לְשִׁמְרָה עֲלִיוֹנָה, כִּינן שְׁחַשְׁשׁ אוֹלֵי יַחֲטָא, וְאוֹתוֹ
הַחֲטָא יִמְנַע אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יָשׁוּב לְבִיתוֹ בְּשָׁלָם, וְתִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ
הַשְּׁמִירָה הָעֲלִיוֹנָה, וּמִשּׁוּם כֵּן לֹא הָאֱמִין בְּעֲצָמוֹ, הִרִי אֲנִי רוֹאִים
אִיךְ שֶׁהַצַּדִּיקִים מַפְחִידִים תָּמִיד אוֹלֵי יַחֲטִאוּ לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.
וְהִיָּה ה' לִי לְאַלְקִים אָפִילוּ רַחֲמִים, כְּשֶׁאֲשׁוּב לְבִיתִי בְּשָׁלָם,
אֲשִׁים כְּנֶגְדִי אֶת שֵׁם הוֹי"ה כִּאִילוּ הוּא שֵׁם אֱלֹקִים, מִשּׁוּם
שְׁאִנִּי עוֹבֵד לְפָנָיו תָּמִיד, וְאִין לִי מוֹרָא מִשּׁוּם עוֹן שִׁיגְרוּם לִי
שְׂאֵעֵנִשׁ עַל יְדֵי מַדַּת הַדִּין. ע"כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יֵשׁ לוֹמַר קַל וְחוֹמֵר, אִם הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים
כְּמוֹ יַעֲקֹב אֲבִינוּ וְדוּד הַמֶּלֶךְ שִׁזְכוּ לִירָאֵת שָׁמַיִם עֲצוּמָה שְׂאִין לָנוּ
בְּזֶה שׁוּם שְׂמִיץ הַשְּׂגָה, פְּחָדוֹ תָּמִיד שְׂמָא יַחֲטָאוּ, **כָּל שָׁכֵן שְׂאֵנָהוּ**
צָרִיכִים לִפְחַד תָּמִיד שְׂמָא נִכְשַׁל בַּחֲטָא.

מִי שִׁיזְכָּה לְהַתְּבוֹנֵן בְּקַל וְחוֹמֵר הַזֶּה, יִזְכָּה לְהַתְּחַזֵּק בַּעֲמַל
הַתּוֹרָה בְּכָל כּוּחוֹ מִמֶּשׁ, וּבִפְרָט בְּלִימּוּד הַלֵּכָה, בְּכָל יוֹם וְיוֹם,
וּבִירָאֵת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וּבַתְּפִילָה בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנֹדֶכָה לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ שִׁיזְכִּיל אוֹתוֹ מַחֲטָאִים, וְעִי"ז יִזְכָּה לְהַנְצִל מִכָּל הַחֲטָאִים.

וְיִתְכַן שְׁלֵפִי הָאִמּוֹר יִתְכַן לְבָאֵר אֶת הַנְּהַגַּת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי
בְּגִמְרָא הַקְדוּשָׁה שְׁבַת דָּף לֵג: שְׂכַאֲשֶׁר הָרוּמִיִּים רָצוּ לְהַרְגוֹת אוֹתוֹ
הַלֵּךְ עִם בְּנוֹ רַבִּי אֲלַעֲזָר וְהַסְתַּתְּרוּ בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, וְא"י הִרִי יִכַּל
לְהַשְׂאֵר בְּבֵיתוֹ וּלְבַטּוֹחַ בַּהֲשֵׁם שִׁיזְכִּיל אוֹתוֹ, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
אוֹלֵי י"ל שְׁחַשְׁשׁ שְׂמָא יִגְרוּם הַחֲטָא לְפִי דְּרַגְתּוֹ.

וְתַפְסִיל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁנֶּאֱמַר לְקַיֵּים אֶת מוֹה שְׁלִמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְּפַלֵּל
דְּרָף תַּחֲוִנוֹתֵינוּ, כְּרִשׁ הַמִּבְרָכִשׁ בְּפִתְחוֹ, וּבְגִלּוֹת, וְשֶׁלֹּא תִרְאֶה לְקַלֵּי כְּמִשְׁאָ,
וּבְכָל יוֹמָךְ וְיָדְכָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתִּפְתָּח בְּכָל עֵמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּיָדְךָ
אֲדוּמִיךָ הַקְדוּשִׁים לְדַעַת, לְאִזְכּוֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לִבִּי שֶׁהִצַּדִּיקִים
מִפְּחוּזִים תָּמִיד אוֹלֵי יַחֲטָאוּ לְפָנֶיךָ, וּלְכַלּוֹד כָּל שָׁכֵן שֶׁאֲנִי צָרִיכִים
לְפָחוּד תָּמִיד שְׂמָא נִכְשַׁל בְּחֲטָא, וְעַל יְדֵי זֶה אוֹכָה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל יוֹם
וְיוֹם בְּעַמַּל הַתּוֹרָה בְּכָל כּוּחוֹ מִמֶּשׁ, בְּפִרְט בְּלִימּוּד הַהֲלָכָה, וּבִירָאֵת
שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וּבַתְּפִילָה בְּכָל יוֹמָךְ וְיָדְכָה שֶׁתִּזְכִּיל אוֹתִי מַחֲטָאִים,
וְעַל יְדֵי זֶה אוֹכָה לְהַנְצִל מִכָּל הַחֲטָאִים.

לסעודה שלישית:

מעלת סעודת מלוה מלכה

פֶּרֶק כַּח פִּסּוּק יב: וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֵלָם מַצֵּב אֲרָצָה וְרִאֲשׁוֹ מִגִּיעַ
הַשְּׁמִימָה. בְּשֵׁם הָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי יִשְׂרָאֵל מְרוֹזִי"ן: רִמּוֹ בַּפִּסּוּק
סֵלָם מַצֵּב אֲרָצָה וְרִאֲשׁוֹ מִגִּיעַ הַשְּׁמִימָה עַל סַעוּדָה רַבִּיעִית,
סַעוּדַת לוֹוִית מַלְכָּה, שֶׁהוּא מוֹצֵב אֲרָצָה, כְּלוּמַר שֵׁשׁ שְׂאִין
נִזְהָרִים בְּסַעוּדָה זוֹ, אִךְ הָאִמַּת שְׂרָאוּשׁוֹ מִגִּיעַ הַשְּׁמִימָה. (כְּלוּמַר
שְׁמַעֲלָתָה גְדוּלָּה מֵאוֹד) וְכִידּוּעַ מֵהָרַב הַקְדוּשׁ הָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ
מְלִיזִינְסְק זִי"ע שְׂצִיּוֹה לְדוֹרוֹת לְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצוֹ שִׁיזְהָרוּ בְּסַעוּדָה
זוֹ. (סִפֵּר נַעַם שְׁבַת לְרַבִּי נִיסָן צוֹיבֵל עַמ' רַפ"ג)

כְּתַב מֶרֶן הַשּׁוּלְחָן עֵרוֹךְ (ס"י ש' סַעִיף א) לְעוֹלָם יְסֻדֵּר אֶדְוָה שְׁלַחְנוּ

היות שכלל ישראל נמצא בנסינות קשים בעניין הטכנולוגיה אשר רבים חללים הפילה על כן נתכנס כולנו

לאסיפת הצלה

במוצאי שבת קודש פרשת וישלח ט"ז כסליו תשפ"ו
בבית המדרש הגדול ויז'ניץ שיכון ויז'ניץ בבני ברק
ישא דברים

הגאון הצדיק רבי צבי מאיר זילברברג שליט"א
אוטובוסים מכל רחבי ארץ ישראל 10 ש"ח הזדירו

להרשם כעת בטלפון: 0733.477.800

האוטובוסים מנוה יעקב יוצאים בשעה: 8.00

הכנס לגברים בלבד. ומתורגם במקום ללשון הקודש ולאנגלית
לשמיעת השיחה בשידור חי טלפון: 02.658.1000 שלוחה 5

תפילה לביטול גזירות השמד

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפסה את כל עמך ישראל, בנזק אהוביך הקדושים, לקבל על עצמם בכל יום, עול תורה באמת, ותעזרם להגות בתורתך הקדושה בכל יום, יומם ולילה, כפי כוחם, לשם שמים, בחשך גדול וזמיר בהתלהבות עצום, ברציפות, בשמחה, בקדושה, ועל מנת לקיים, ובזכות זה תעביר גזירות הממשלה לכלמד את בני ובנות ישראל לימודים אסורים, ולקחות אותם לעבא, (ובפרט את פלוגות בנות פלוגות) היו לא תהיה, שהרי גלוי וידוע לפניך כמה קילקולים נוראיים יש בגזירות עמוך אלו, יהי רצון מלפניך שתבטל ברומחך הרבים את הגזירות האלו מעתה ועד עולם, יהי רצון מלפניך שתעזור לכל בנך אהוביך הקדושים שיהיו אהבים, ומכבדים, ויראים זה מזה, ויתרוזקו בתכלית הריחוק משנאת זיונים, וממחלוקת, ומבזוי תלמידי חכמים, ובזכות זה נזכה בקרוב שתעביר ממלכתך לדון מן הארץ, ותגלה כבוד מלכותך עליונה במהרה, בהתגלות משיח צדקנו, ונזכה לבנין בית המקדש, ולנאכלת השלמה, ברוחמים ובחסדים גמורים פשוטים ומגלים, בהמרה בלימו.

בחור יקר! קיבלת צו התיצבות? צו מעצר? למידע, יעוץ משפטי

ולעזרה טלפן **כעת לאגודת בני הישיבות 02-31-32-140 או:**

5172 * או: 04.313.2000 או לצבע שחור: 073.888.1234

לע"נ מרים בת עישה ע"ה לבית משפחת מסס. נהנית מהעלון? הזכות שלך לסייע בהוצאות הדפוס, ניתן להקדיש לרפואה ולעילוי נשמת יקירך וכו' טלפן: 05484-67-992. או בנדרים פלוס קרנות פותח את ידיך, קרן 253 מזמור לאסף. כדאי להניח קופה בבית ובכל יום לתרום כפי היכולת. ניתן לרכוש את הספר מזמור לאסף על מסכתות סוכה ביצה ראש השנה (כ330 לקחים ותפילות מתוך הגמרא) בטל הנ"ל, וכן תפילה לזכות להרגיש עריבות ומתיקות התורה. בבקשה להשאיר הודעה ברורה ומפורטת בתא הקולי. לשמיעת שיעורים מרתקים ומחזקים: **073-371-82-54** סיפורי צדיקים מאוד מחזקים בשלוחה 7. חיזוקים הנהגות ותפילות לבנות ישראל שלוחה 37. איך זוכים להרגיש עריבות ומתיקות התורה? שלוחה 4 שיעורים 260. 289. חובות הלבבות שלוחה 6.

החיזוק היומי באמונה ובטחון שלוחה 70.

תזכו לכל הברכות שבתורה.

במוצאי שבת פדי ללוות את השבת אפילו אינו צריך אלא לכזית. והמשנה ברורה בסימן ש (סק"א) כתב שלכתחילה יקבע הסעודה בפת, ובסק"ב כתב דכשם שצריך לכבד השבת בכניסתה כן צריך לכבדה ביציאתה, כשם שאדם מלוה את המלך בצאתו מן העיר, ומטעם זה נראה שטוב להקדימה כדי שתהיה סמוכה ליציאת השבת, ואם אינו תאב עדיין לאכול מהנכון על כל פנים שלא יעסוק במלאכה בקבע עד שיקיים סעודה זו ועיין בשערי תשובה דמשמע דאינו כדאי בכל גוונא לאחר היותר מחצות. ואמרו הקדמונים דאבר אחד יש באדם ונסכו שמו וזה האבר נשאר קיים בקבר עד עת התחיה ואפילו אחר שנרקבו בו כל העצמות וזה האבר אינו נהנה משום אכילה כי אם מסעודת מלוה מלכה. ודע דמכל מקום סעודה זו אינה חובה עליו כמו הג' סעודות של שבת, דשם אסמכוהו אקרא וזה רק מצוה בעלמא ונפקא מינה היכי דאי אפשר לו לקיים כולם.

תתפלל להשם יתברך שישפיע לך את מה שאתה צריך, ויבא לך תועלת, ויבא לך ששון ושמחה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפסה את כל עמך ישראל, בנזק אהוביך הקדושים לכבד את השבת בכניסתה וביציאתה, ותעזור ליסדר שליח במוצאי שבת פדי ללוות את השבת, אפילו אינו צריך אלא לכזית פת, ותוכני להקדימה כדי שתהיה סמוכה ליציאת השבת, ואם אינו תאב עדיין לאכול תעזור לי לא לעסוק במלאכת קבע עד שאקיים סעודה זו, ועל כל פנים לא אאחר אותה יותר מוצאת.

פרק כט פסוק י: ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר. פרש"י כמי שמעביר את הפסק מעל פי צלוחית, להודיעך שכוה גדול. עכ"ל. (בראשית רבה פרשה ע, אות יב) לא זכיתי להבין מה חז"ל הקדושים באים ללמדנו. (ועיין בשיחות מוסר מאמר לב)

לסעודה רביעית:

עד כמה יעקב אבינו החשיב את מצות כיבוד אב ואם

פסוק יא: ויבד. פרש"י לפי שרדף אליפו בן עשו במצות אביו אחריו (אחרי יעקב) להורגו, והשיגו, ולפי שגדל אליפו בחיקו (בביתו) של יצחק, משך ידו, (הועיל לו להמנע מלהרוג את יעקב) אמר לו (אליפו ליעקב) מה אעשה (כדי) לנקיים צווי של אבא? אמר לו יעקב: טול (קח את) מה שבידי, והעני חשוב כמת. עכ"ל. בעזרת השם יתברך יתכן לבאר, אף על פי שאין מצות כיבוד אב ואם כאשר האבא אומר לעבור עבירה, מכל מקום יעקב חשש שאם אליפו לא יקיים צווי אביו יתכן שיהיה לו רפיון במצוה, (שהרי הוא אינו מבין החילוק בין צווי לצווי) ולכן הסכים לוותר על כל רכשו.

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו כמה יעקב אבינו החשיב את מצות כיבוד אב ואם עד כדי שהסכים להפסיד את כל ממונו כדי שלא יהיה ספק רפיון בקיומה אפילו אצל אדם אחר (אליפו).

תתפלל להשם יתברך שישפיע לך את מה שאתה צריך, ויבא לך תועלת, ויבא לך ששון ושמחה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפסה את כל עמך ישראל, בנזק אהוביך הקדושים להזר מאד במצות כיבוד אב ואם.

אמנם לשון המדרש בראשית רבתי (כח, י) שאמר אליפו ליעקב "אבי ציוני להרגך ואני מתיירא ממנו שלא יקללני, תן לי עצה היאך אקיים דברי אבא ולא יקללני, א"ל יעקב טול וכו'. בעזרת השם יתברך מכאן למדנו גודל טהרת המידות של יעקב אבינו שהסכים לוותר על כל רכשו כדי שלא יהיה לאלופו צער.

תתפלל להשם יתברך שישפיע לך את מה שאתה צריך, ויבא לך תועלת, ויבא לך ששון ושמחה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפסה את כל עמך ישראל, בנזק אהוביך הקדושים להזר מאד לא לעזר את ברייתך.

נא להרבות בתפילות ובתחנונים לרפואת רבי ישראל בונים בן חיה רויזא (שרייבר) רבי חיים עמוס כמוס בן פורטונה רבי דב בן שושנה רבי ישראל בן אסתר (אדרול) תזכו למצוות.